

Prædiken søndag d. 2. juni 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Johannesevangeliet 17,20-26. - Et i ham

Hvis du endnu ikke har opdaget det, så kan jeg oplyse dig om, at der er valgkamp i Danmark for tiden. I søndags klarede vi valget til Europa-Parlamentet og på onsdag går det løs med valget til folketinget.

Det betyder at byens lygtepæle er fyldte med plakater af vore politikere, som alle lover os alt muligt godt. Her op til et valg sidder råderumsmilliarderne løst og alt kan tilsyneladende lade sig gøre.

Vi kan ikke tænde fjernsynet uden at høre, at ham som jeg ikke vil nævne ved navn, igen er ude og brænde koraner af. Det siger han godt nok, at han aldrig Har gjort.

Noget af det, som jeg også synes, at jeg ser er, at verden - også dansk politik- er blevet meget polariseret.

Det er jo ikke kun Trump i USA eller Putin i Rusland.

Ekstremerne kommer også frem her i Danmark. Det ser vi bl.a. ved at ham som jeg ikke vil nævne er ude af busken.

Men altså, når en politiker taler om, at en hel befolkningsgruppe på baggrund af deres tro eller kultur skal sendes ud, så ligner det noget, som vi har set i Europa i 30'erne, og det endte ikke godt.

Det er racisme eller ligefrem et udtryk for nazisme, og det er vi nødt til at sige fra overfor.

2 af 5

Jeg er med på, at der er mennesker, som stemmer på det. Det er et kæmpe problem, og vi må få hinanden i tale - også selvom det er ubehageligt.

Fløjpartierne siger selv, at de rykket ind til midten. Jeg synes nu nærmere, at midten er forsvundet, så det nu er fløjene, der pludselig taler fra midten, som de tilsyneladende med succes har erobret.

Alting er blevet sort og hvidt. Det er som om alt det grå, alle nuancerne, er forsvundet. Man definerer sig mod de andre, frem for at sige, hvad det er man selv vil gøre, hvis ellers vælgerne sætter krydserne "de rigtige steder."

På mange måder kan vi læne sig tilbage og sige, hvad så? Det er da bare vore politikere.

Problemet er dog, at det smitter. Det påvirker os alle sammen. Vi mister, eller vi har måske allerede mistet, evnen til at sætte os ind i argumenter, vi ikke er enige i.

Det er så utroligt let, bare at afskrive dem, vi er uenige med, som idioter.

Hvis du tænker, sådan gør jeg ikke, så kan jeg sige til dig, at det gør jeg. Jeg er ked af at indrømme det, men det gør jeg.

Det er helt utroligt tit, at jeg ser ting på Facebook eller nyhedssiderne, hvor jeg bare siger "Idiot, ham magter jeg ikke diskutere med!"

Helt ærligt. Jeg synes, det er en farlig tendens, og vi er en del præster i Metodistkirken - udfordret af vores

biskop, som er blevet enige om, at vi er nødt til at åbne munden.

Vi løfter pegefingern og siger, lad os lige passe på og være opmærksomme på, hvad der sker.

Problemet er nemlig ikke kun os selv, for hvis vi falder i her, så er det polariseringen, vi lærer vores børn, og det bliver verden altså et dårligere sted af.

Faktisk har noget af det, som Jesus beder om her i sin sidste bøn, præcis med dette at gøre.

Jesus levede også i en tid, hvor modsætninger stod skarpt overfor hinanden.

Selv blandt de 12 disciple, som Jesus vidste han snart ville efterlade alene, var der ganske ofte modsætninger og uenigheder. Det vidner den fortsatte historie i Apostlenes gerninger om. Med andre ord, selv de var helt almindelige mennesker.

Der hvor vi i dag falder ind i Johannesevangeliet havner vi midt i den bøn, Jesus beder kort inden, at han bliver fanget og korsfæstet.

På dette tidspunkt er det nærliggende at tro, at Jesus ville bruge tiden på at bede for sig selv. I lyset af hvad der skal til at ske, var det helt naturligt, at Jesus ville bede for sig selv, men det gør han ikke.

Han beder for dem, han efterlader i verden. Når vi læser Johannesevangeliet og ser, at Jesus beder for dem, så er det dem, der var dengang, men sandelig også vi, der er i

dag. Jesus beder altså for os, en tanke, som også bekræftes i Romerbrevet.¹

Hvad er det Jesus beder om. Jo, han beder for enhed. Ordene er: "Den herlighed, du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skal være ét, ligesom vi er ét, jeg i dem og du i mig, for at de fuldt ud skal blive ét, for at verden skal forstå, at du har udsendt mig og har elsket dem, som du har elsket mig."²

Vi skal være et, fordi vi er elsket, som Jesus er elsket af sin himmelske far. Og den kærlighed kan gøre forskellige mennesker ét. Det må vi åbne os for.

Enhed, er ikke det samme som enighed, eller at der aldrig er konflikt. Enhed er, at man bevarer samhørigheden, uanset hvad.

Er det nemt, nej naturligvis ikke.

Men Jesus beder i bønnen om, at vi må indse, at han er i os, som han er i sin himmelske far. Dette betyder at der er en kraft i kærligheden fra ham, som er tilgængelig for os alle.

Det er lige der, at det faktisk betyder noget at tro, for nogen af konsekvenserne ved at tro - Åndens frugt, kaldes det, er at man præges af kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse.³

---

¹ Rom 8,34

² Joh 17,22-24

³ Gal 5,22

Det er ikke nogen dum ting, at tage med ind i sit liv. Og det er slet ikke nogen dum ide, at tage med ind i de sort hvide diskussioner. For på den måde, er du og jeg med til at gøre verden til et bedre sted.

Jeg tænker, at i en polariseret verden, hvor modsætninger står hårdt overfor hinanden, er det gode egenskaber at bidrage med.

For det er jo præcis det, Jesus ønsker at opnå, når han beder for os. Ordene mod slut er: "for at den kærlighed, du har elsket mig med, skal være i dem, og jeg i dem."⁴

Den kærlighed er givet, og den er også givet dig.

Hvad siger du til, at vi går herfra og så forsøger at udvande alt det sort/hvide så vi ser og hører lidt flere nuancer. Der er ikke noget galt med lidt gråtoner i alt det polariserede.

Kræften til det er givet, og den kommer fra Jesus.

Amen.

Salme: Vi rækker vore hænder frem

---

⁴ Joh 17,26